

[Bertel Dahlgaard.]

af hensyn til grundlovssagens videre forløb, og at så ivrigt derefter den nuværende eller en hvilken som helst anden regering må være underkastet de sædvanlige parlamentariske vilkår. Jeg er overbevist om, at handler vi efter disse synspunkter, så både gavner vi grundlovssagen og underbygger en sund parlamentarisk tradition.

Det gør os selvfølgelig ondt, at socialdemokratiet har fremsat en række uvenlige betragtninger overfor det radikale venstre i den overeksponerede stemning, som „den store vælgerdom“ fremkaldte i socialdemokratiet. Men tager vi det ganske roligt, er vi sikre på, at når der er gået nogen tid, vil også socialdemokratiet erkende, at man ikke kan forlange, vi skal fravige det, både vi selv og socialdemokratiet fandt sagligt rigtigt, blot fordi socialdemokratiet har vundet to mandater fra retsforbundet.

Hermed tror jeg, at vi ganske klart og udtømmende overfor offentligheden har fremlagt vore synspunkter og standpunkter. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen stillede konkrete spørgsmål. Jeg må sige, det ærede medlem gjorde det så gravalvorligt og i en så højtidelig tone, at jeg næsten blev nervøs. Det var, som om det ærede medlem havde glemt mandolinen hjemme i dag. Det ærede medlem forlanger ikke blot oplysninger om eventuelle aftaler, som hidtil måtte være ukendte, men også om alt, hvad der er talt om, bl. a. mellem regeringen og os. Jeg må ærlig talt sige, at det er ganske morsomt at høre noget sådant fra et parti, der f. eks. har et medlem, der forleden i en tale, efter hvad jeg så i pressen, har sagt, at herefter må enhver form for private drøftelser om udenrigspolitik med denne regering høre op. Det er en ganske interessant udtalelse. Det vil altså sige, at socialdemokratiet hidtil har ført private drøftelser udenom det udenrigspolitiske nævn. Det er ret opsigtsvækkende! Når det ærede medlem nu tænker sig, at vi på samme måde skulle have ført private samtaler udenom ham, vil jeg selvfølgelig ikke tro, at det ærede medlem er ved at blive jaloux over, at vi skulle kunne tillade os noget lignende, som det ærede medlem og hans parti åbenbart har gjort, men jeg vil blot sige, at det har vi ikke. Hele den foreliggende situation er langt mere enkel, end det ærede medlem i sin snirklede tanke — hjernevindinger, havde jeg nær sagt, ja, det ærede medlem

må ikke blive fornærmet over udtrykket — forestiller sig. Vi har ingen aftaler udover grundlovssituationen.

Herefter skulle det vel i og for sig være overflødigt at svare på enkeltspørgsmål, men jeg skal dog gerne gøre det. Det ærede medlem spurgte, om vi havde tilsikret regeringen, hvis grundloven falder, at den kunne udskrive valg. Jeg skal sige til det ærede medlem, at vi i det radikale venstre giver os ikke af med at tilsikre regeringen noget, som vi hverken har magt eller myndighed til at tilsikre den. Jeg ved ikke, om det ærede medlem forstår det? (H. C. Hansen: Nej, det gør jeg ikke!). Jeg troede ellers, det ærede medlem havde været medlem af en regering, der meget nøje har overvejet, hvilke rettigheder der tilkommer en regering. Hvis vi skal drøfte disse rettigheder, skal jeg gerne stå til tjeneste. (H. C. Hansen: Sig klart, hvad det er!). Vi har ingen andre aftaler end dem, der foreligger for det ærede medlem; må det ikke være nok? (H. C. Hansen: Nej, jeg har stillet et spørgsmål!).

Det ærede medlem fremsatte til slut en ganske interessant udtalelse. Det ærede medlem brugte de ord, at man ikke skulle regne med, at socialdemokratiet ville dække regeringen ind fremtidig udenrigspolitisk set. Jeg skal i og for sig ikke knytte mange bemærkninger dertil. Jeg har hidtil regnet med, at socialdemokratiet på det udenrigspolitiske område har gjort, hvad man mener rigtigt; men hvis der er udsigt til, at socialdemokratiet ændrer anskuelser på disse områder, eller skal vi sige ændrer standpunkter, vil vi være meget interesserede indenfor det radikale venstre, og jeg har ikke noget imod at tale om det både privat og offentligt; vi har længe opfordret socialdemokratiet til noget sådant, og der er nu god tid til at tænke derover, i en måneds tid, hvor der jo sikkert vil blive ført, hvad det ærede medlem kalder en besindig udenrigspolitik. Men det er ikke noget, der skal afgøres i dag. Det faste punkt i denne debat er, at alle demokratiske partier er enige om, hvad der tjener grundlovssagen bedst, og det vil vi handle efter.

Viggo Starcke: Den ændring af grundloven, som var årsag til det nylig afholdte folketingsvalg, vil komme til behandling her i det høje ting i morgen, men jeg ønsker allerede nu på dette tidspunkt stærkt at under-